

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

131. Servi paralytici herus mittit seniores Iudæorum ad Christum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](#)

I. Ut autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico; Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. *Matthai 9. v. 6. Marc. 2. v. 10. Et 11. Luc. 5. v. 24.* Et confessim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo jacebat: & abiit in domum suam, magnificans Deum. *Luc. 5. v. 25.*

III. Videntes autem turbæ timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. *Matth. 9. v. 8. Surrexit ille, & sublato grabato abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificant Deum, dicentes: Quia nunquam sic vidimus. Marc. 2. v. 12. Stupor apprehendit omnes, & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie. Luc. 5. v. 26.*

MEDITATIO CXXXI.

Servi paralytici herus mittit seniores Iudeorum ad Christum.

I. *C*VM IESUS implèisset omnia verba sua in aures plebis, intravit Capharnaum. Centurionis autem cuiusdam servus male habens, erat moriturus: qui illi erat pretiosus. *Luc. 7. v. 1. Et 2.*

II. Et

D. N. IESV CHRISTI. 725

I I. Et cum audisset de Iesu, misit ad eum seniores Iudeorum, rogans eum, ut veniret, & salvaret servum ejus. *Luc. 7. v. 3.*

I I I. At illi cum venissent ad Iesum, rogabant eum sollicitè, dicentes ei : *Quia dignus est, ut hoc illi præstes.* Diligit enim gentem nostram : & synagogam ipse ædificavit nobis. Jesus autem ibat cum illis. *Luc. 7. v. 4. s. 6.*

MEDITATIO CXXXII.

Idem herus centurio Christum per amicos adit, & alloquitur.

I. **E**T cum iam non longè esset à domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: Domine, noli vexari: Non enim sum dignus, ut sub tecum meum intres. *Luc. 7. v. 6.*

II. Propter quod & me ipsum non sum dignum arbitratus, ut venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur puer meus. *Luc. 7. vers. 7.*

III. Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites; & dico huic: Vade, & vadit; & alij: Veni, & venit; & servo meo: Fac hoc, & facit. *Luc. 7. v. 8. Matth. 8. v. 9.*